

9-N: reflexions a peu d'urna

Dv, 7/11/2014 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Els fets se succeeixen amb tanta celeritat que qualsevol previsió de futur resulta arriscada. Escric aquestes línies dues setmanes abans del 9-N. Deixo la superfície per capbussar-me en els corrents profunds dels esdeveniments, que són molt més permanents i constants. La pilota és a la teulada de la política, però les conseqüències del que vivim afecten tots els ciutadans, al marge de les seves conviccions.

Primer, els que van aguditzar el problema es mostren incapaços de solucionar-lo. Rajoy y Sáenz de Santamaría, amb la seva recollida de firmes, per motius electorals, contra l'Estatut de Catalunya, van abocar la societat catalana en un carreró sense sortida. El Tribunal Constitucional, minvat i sense prestigi, va fer la resta. Ara es parapeten darrere la Constitució i utilitzen els recursos de l'estat sense escrúpols per neutralitzar els moviments favorables a la votació. Quan no hi ha esperit, la lletra mata. La negació posterior de dialogar sobre el pacte fiscal va reblar el clau. La recentralització, contrària a l'esperit de la Constitució del 78, està culminant en un enfrontament sòrdid. La manca actual de diàleg, malgrat les promeses contínues, també té motius electorals. Els partits radicalment espanyolistes representen una amenaça a les urnes perquè els pot prendre vots. Fins i tot el PSOE s'apunta al corrent. Tots estan insegurs davant dels nous partits i els moviments socials emergents.

Segon, Catalunya no acaba d'articular la societat amb la política i no aconsegueix donar prioritat a l'eix nacional (Catalunya-Espanya) sobre l'eix ideològic (esquerra-dreta). Tot es barreja. També motius electorals interfereixen en les decisions. L'adversari és fonamentalment el sistema, ancorat amb força en el poder central, però amb tentacles importants a Catalunya (la casta i els partits servils). No és tant un combat entre ciutadans, malgrat que els relats creats artificialment ho pretenguin. Es tracta, sobretot, d'una lluita descarnada de poder. L'ambició i la manca de respecte han incrementat exponencialment i en poc temps les actituds secessionistes i les postures s'han polaritzat.

Tercer, l'imperi del que és virtual sobre el que és real. Els mitjans de comunicació, les xarxes socials... generen escenaris nous. No busquen retratar la realitat, sinó manipular-la al seu gust. Més encara, crear-la. Es funciona per consignes. Es vol fer creure a la gent el que convé al poder. Abans, els mitjans estaven en mans d'uns pocs. Ara ho continuen estant, però les xarxes socials se sostreuen a una influència única. La ira que transmeten molts comentaris obstaculitza una convivència sana.

Tant si continuem junts com si ens independitzem, la tasca és immensa. Requerirà diàleg, tolerància, obertura... Cicatritzar ferides no és gens fàcil. L'ego de molts protagonistes i l'interès de les elits pot fer malbé moltes coses.